

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

23.01.2000 r Nr 4 (214)

***Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!***

Incarnationis mysterium

Bulla ogłaszająca Wielki Jubileusz Roku 2000

JAN PAWEŁ BISKUP

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

DO WSZYSTKICH WIERNYCH

NA DRODZE KU TRZECIEMU TYSIĄCLECIU

POZDROWIENIE

I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO c.d.

7. Praktyka obchodów jubileuszowych wzbogaciła się w ciągu swych dziejów o pewne znaki, które są świadectwem wiary i wspomagają religijność chrześcijańskiego ludu. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim *pielgrzymkę*. Znak ten uświadamia nam kondycję człowieka, którego życie często opisuje się jako wędrówkę. Od narodzin do śmierci każdy z nas znajduje się w szczególnej kondycji *homo viator*. Pismo Święte ze swej strony wielokrotnie podkreśla wartość pielgrzymowania do miejsc świętych: tradycja nakazywała, aby Izraelita udawał się z pielgrzymką do miasta, w którym była przechowywana arka przymierza, albo by nawiedzał sanktuarium w Betel lub w Szilo, gdzie została wysłuchana modlitwa Anny, matki Samuela. Poddając się dobrowolnie nakazom Prawa, także Jezus wraz z Maryją i Józefem udał się jako pielgrzym do świętego miasta Jeruzalem. Historia Kościoła jest żywą kroniką pielgrzymki, która nigdy się nie kończy. Bardzo wielu wiernych pogłębia swą religijność podejmując wędrówkę, której celem jest miasto świętych Piotra i Pawła, Ziemia Święta lub stare i nowe sanktuaria poświęcone Maryi i Świętym.

Pielgrzymka zawsze była ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan, przybierając w kolejnych epokach różne formy kulturowe. Jest symbolem indywidualnej wędrówki człowieka wierzącego śladami Odkupiciela: jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości, wyraża nieustanną czujność człowieka wobec własnej ułomności i przygotowuje go wewnętrznie do przemiany serca. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej < do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

8. Z pielgrzymowaniem związany jest też znak *Drzwi Świętych*, otwartych poraz pierwszy w Bazylice Najświętszego Zbawiciela na Lateranie c.d. na str 2

Dom pełen serca

Klasowy psotnik

Czy pamiętacie go jeszcze – kolegę z klasy gotowego w najmniej odpowiedniej chwili < wyciąć > niestosowny kawał? Był utrapieniem nauczycieli, zmartwieniem rodziców i źródłem nieopisanej radości uczniów znudzonych szkolną rutyną.

Są ich zapewne miliony. Idę o zakład, że urzędnicy ministerialni uważają, iż praca nauczyciela byłaby bez nich zbyt łatwa i przydzielają każdej klasie przynajmniej jednego żartownisia.

Wśród szkolnych rozrabiaków najwięcej jest chłopców. Przeważnie są to źli uczniowie, zazwyczaj skromnej postury, ale dla śmiechu daliby się pokrajać. Rodzice i nauczyciele nie zdają sobie sprawy, że za buńczucznym zachowaniem kryje się nierzadko kompleks niższości. Wszyscy wiemy, że humor najlepiej łagodzi niską samoocenę. Z tego powodu wielu spośród słynnych komików to tak naprawdę głęboko melancholijne osoby. Jonathan Winters miał siedem lat, kiedy jego rodzice się rozwiedli. W samotności często płakał, po tym jak inne dzieci dokuczały mu, że nie ma ojca. Joan Rivers swoją rzekomą brzydotę uczyniła przedmiotem żartów. Opowiada na przykład, że przypomina psa, a ślub wzięła, ponieważ skusił ją widok kości porzuconej przez jej ojca pod ołtarz.

Ci aktorzy zdobywali < szlify komedianta > w szkole, kiedy humor pomagał im pokonać dziecięce troski. Dotyczy to większości szkolnych żartownisiów. Traktując wszystko jako okazje do śmiechu, starają się ukryć własny smutek i niezadowolenie.

Kiedy to zrozumiemy, uda nam się być może spełnić pragnienia tych niesfornych rozrabiaków i odpowiednio pokierować ich wychowaniem.

c.d. ze str 1

podczas Jubileuszu roku 1423. Symbolizują one przejście z grzechu do łaski, do jakiego powołany jest każdy chrześcijanin. Jezus powiedział: „Ja jestem bramą”, aby ukazać, że nikt nie może mieć dostępu do Ojca inaczej, jak tylko przez Niego. Fakt, że Jezus tak określa samego siebie, potwierdza, iż jest On jedynym Zbawicielem posłanym przez Ojca. Istnieje tylko jedna brama, która pozwala wejść do życia w komunii z Bogiem: jest nią Jezus, jedyna i ostateczna droga zbawienia. Tylko do Niego można odnieść w pełni słowa Psalmisty: „Oto jest brama Pana, przez nią wejdą sprawiedliwi”.

Wskazanie na tę bramę przypomina każdemu wierzącemu, że powinien przekroczyć jej próg. Przejść przez tę bramę znaczy wyznać, że Jezus Chrystus jest Panem, a zarazem pogłębić wiarę w Niego, aby żyć nowym życiem, którym nas obdarzył. Ta decyzja zakłada, że człowiek ma wolność wyboru, a jednocześnie odwagę, by z czegoś zrezygnować, wiedząc, że zyskuje życie Boże. c.d.n.

Dziś tj. 23.01.2000 r
NIEDZIELA 3 zw.

Dziś po południu nabożeństwa nie będzie ☆

We wtorek 25.01 Święto Nawrócenia św. Pawła. W rzymskiej Bazylice św. Pawła za Murami nabożeństwo ekumeniczne. Zakończenie Oktawy Modlitw o Zjednoczenie Chrześcijan. ☆ We środę nowenna nieustająca, hołd Matce Bożej składają uczniowie kl VIII ☆ W tym tygodniu nie ma szkoły modlitwy, są natomiast spotkania grup modlitewno – biblijnych.

☆ Msze św. codziennie o godz. 16³⁰ □

W sob. Msza św. o godz. 14⁰⁰ □ Przypominam, że składka dzisiejsza i w przyszłą niedzielę na ogrzewanie kościoła.

Bo kto z wiarą przyjmuje chrzest, wyrzeka się diabła, a oddaje się Chrystusowi; odrzuca wroga a wyznaje Chrystusa Boga; porzuca stan niewolniczy i przyjmuje usynowienie; wychodzi z wody jaśniejący jak słońce, promieniujący usprawiedliwieniem, a co najważniejsze: zostaje synem Bożym i współdziedzicem Chrystusa. **W tym tygodniu za łaskę chrztu św. Dziękuję:** 24.01 Władysław Czelnia-
k; 26.01 Krzysztof Bek; 28.01 Piotr Bogacz; 29.01 Barbara Szyszlak

je: 24.01 Władysław Czelnia-
k; 26.01 Krzysztof Bek; 28.01 Piotr Bogacz; 29.01 Barbara Szyszlak

A dusze wiernych zmarłych, oczekujące na zmartwychwstanie z Chrystusem niech odpoczywają w pokoju wiecznym; W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze

wiernych: 24.01 + Henryk Helnarski; 25.01 + Paweł Prajsnar, + Magdalena Wójtowicz; 28.01 + Józef Więcek; 29.01 + Marcela Firlej *Wieczny odpoczywanie racz im dać Panie!*

Serdecznie Bóg zapłać Panom odświeżającym drogę do kościoła!

Msze św. 1. Pon. 24.01 ———; 2. wt. 25.01 + Weronika i Paweł Prajsnar; 3. Śr. 26.01 O błog dla rodz. Beków w roczn. chrztu Krzysztofa; 4. Czw. 27.01; 5.P. 28.01 + Justyna i Franciszek Krężalek; 6.S. 29.01 Dziękczynna, o zdrowie i błogosławieństwo Boże i opiekę Królowej Aniołów dla złotych jubilatów Danuty i Rudolfa Czelnia-
ków; 7.N. 30.01 + Stanisław i Tadeusz Kozubal

Bóg nieskończenie doskonały

i szczęśliwy zamysłem czystej dobroci, w sposób całkowicie wolny, stworzył człowieka, by uczynić go uczestnikiem swego szczęśliwego życia. Dlatego w każdym czasie i w każdym miejscu jest On bliski człowiekowi. Powołuje go i pomaga mu szukać, poznawać i miłować siebie ze wszystkich sił. Wszystkich ludzi rozproszonych przez grzech zwołuje, by zjednoczyć ich w swojej rodzinie – w Kościele. Czini to przez swego Syna, którego posłał jako Odkupiciela i Zbawiciela, gdy nadeszła pełnia czasów. W Nim i przez Niego Bóg powołuje ludzi, by w Duchu Świętym stali się Jego przybrany-
mi dziećmi, a przez to dziedzicami Jego szczęśliwego życia.

Słowo Biskupów Polskich na Wielki Jubileusz Narodzenia Zbawiciela c.d.

Drodzy, Siostry i Bracia!

7. Trud nowego budowania

Zachodzące zmiany wniosły dobra w nasze życie społeczne. Od dziesięciu lat rozwija się w Polsce samorządność, czyli troska lokalnych społeczności o rozwiązanie swoich własnych problemów. Społecznościom tym brak niekiedy doświadczenia koniecznego do funkcjonowania w nowej rzeczywistości, a ponadto nie dysponują one wystarczającymi funduszami, aby móc zagospodarować swoje „małe Ojczyzny”. W procesie odradzania się pluralizmu politycznego pojawiło się niepokojące zjawisko prywaty i korupcji. Zarówno indywidualni politycy, jak i niektóre środowiska polityczne tracą wrażliwość na dobro osoby ludzkiej kierując się interesami swoich partii.

Ostatnie dziesięciolecie przyniosło ze sobą duże przemiany gospodarcze. Jednocześnie przemiany te odsłoniły, a może nawet pośrednio przyczyniły się do zaistnienia wielu obszarów biedy. Wraz z rozwojem dobrobytu materialnego części społeczeństwa, zwiększyło się bezrobocie, a także pogłębiły się różnice między tymi którzy stają się coraz bardziej bogaci i tymi, którzy żyją na skraju nędzy. Niepokoi nas wzrost przestępczości oraz bezkarność z jaką działają przestępcy. Wzrasta liczba osób potrzebujących pomocy.

Obok powodów do radości i dumy w naszej Ojczyźnie jest też wiele bólu, cierpienia i rozczarowania spowodowanego zachodzącymi przemianami. Ból ten czasami ujawnia się w formie niepokojów, strajków czy demonstracji. Wśród form protestów stosowanych w społeczeństwie demokratycznym strajki powinny stanowić ostateczność. Władze jednak powinny szybciej dostrzegać potrzeby społeczeństwa i wychodzić im na przeciw. Taka jest rola i obowiązek państwa.

Wobec owych bolesnych zjawisk w naszym życiu społecznym jawi się pytanie: czy rzeczywiście jesteśmy bezradni wobec zła? Dostrzegamy wysiłki władz państwowych związane z fundamentalnymi reformami bez których przyszłość Polski jest nie do pomyslenia. Los reform, których konieczności się na ogół nie kwestionuje zależy od stopnia zaangażowania całego narodu.

Pojawiają się jednak nowe wyzwania. Rolnicy polscy oczekują na okazanie im konkretnych programów, które pomogą w dostosowaniu się do nowej sytuacji ekonomicznej i społecznej. Większa troska o rolnictwo jest szczególnie ważna w perspektywie postępujących procesów integracji z Unią Europejską. Pracownicy likwidowanych przedsiębiorstw patrzą również z niepokojem na sytuację materialną swoich rodzin.

Wolność słowa przyniosła nam pluralizm i rozwój środków społecznego przekazu: prasy, radia, telewizji z ostatnio internetu. Wraz z wolnością, na skutek braku odpowiednich uregulowań prawnych, pojawia się w mediach więcej przemocy, potrografii, taniej sensacji. Widać wyraźnie jak posługiwanie się środkami społecznego przekazu woła o przestrzeganie podstawowych zasad etyki dziennikarskiej.